

8.oktober 2002

Til
COSAC-formænd og COSAC-delegationer

Emne: Forslag til styrkelse af de nationale parlamenters rolle i Europapolitikken

1) På COSAC-mødet i Madrid den 12.-14. maj 2002 blev det besluttet, at der under det kommende danske formandskab skulle udarbejdes et detaljeret forslag til et mere effektivt COSAC, der styrker de nationale parlamenters rolle. Trojkaen blev bedt om at forestå det forberedende arbejde.

2) Der blev herefter afholdt et forberedende trojka-møde i København den 9.-10. juli 2002. Det danske COSAC-formandsskab havde til trojka-mødet udarbejdet et oplæg til COSAC-mødet i København den 16.-18. oktober 2002. Oplægget hed *"Forslag til styrkelse af de nationale parlamenters rolle i Europapolitikken og til en reform af COSAC til Parlamenternes Forum"*.

Trojkaen diskuterede oplægget og tilsluttede sig, at formandskabet videresendte oplægget til en reform af COSAC. Oplægget, dateret 11. juli 2002, vedlægges som **bilag 1**.

For at få det bedst mulige grundlag for en drøftelse på COSAC-mødet den 16.-18. oktober 2002, blev det endvidere besluttet, at oplægget skulle udsendes til Europaudvalgenes formænd for Europa-udvalgene i de nationale parlamenter i de 15 medlemslande med henblik på en drøftelse blandt disse på et formandsmøde i København den 16. september 2002.

3) På formandsmødet den 16. september 2002 var der bred enighed om de fleste af forslagene i formandsskabets oplæg. Konklusionsreferat fra mødet vedlægges som **bilag 2**.

Det blev i forbindelse med gennemgangen af oplægget til en reform af COSAC besluttet (jf. konklusionsreferatet), at der skulle udarbejdes en række notater til konkretisering af visse punkter i oplægget af 11. juli 2002.

Notaterne, der er samlet i vedlagte **bilag 3**, behandler følgende hovedpunkter:

I – Styrkelse af de nationale parlamenter

1. Styrkelse af de nationale parlamenters rolle generelt og i forhold til egen regering.

II – Reform af COSAC

2. COSAC's kompetenceområde.
3. Hvad har COSAC lavet indtil nu ?
4. Forslag til styrkelse af COSAC
5. Nye stemmeregler i COSAC
6. Forslag til permanent sekretariat for COSAC
7. Ny sammensætning af formandsskabet i COSAC
8. Fremtidige møder og sammensætning af delegationerne
9. Skal COSAC have et mere forståeligt og folkeligt navn ?
10. En ny IT-strategi for COSAC
11. Samarbejde mellem EU-administrationerne i landenes parlamenter, Europa-Parlamentet og sekretariatet for COSAC
12. De nationale parlamenters EU-repræsentationer i Bruxelles i 2002

III – Samarbejdsaftaler med EU's institutioner

13. Forslag til aftaler mellem de nationale parlamenter(COSAC) og Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet

4) På COSAC-mødet den 16.-18. oktober 2002 bedes delegationerne tage politisk stilling til hovedpunkterne i formandsskabets oplæg til en reform af COSAC-samarbejdet.

Med venlig hilsen

Claus Larsen-Jensen

✉

9. oktober 2002

13 notater om det danske
COSAC-formandskabs oplæg af 11. juli 2002
med titlen

”Forslag til styrkelse af de nationale parlamen-
ters rolle i europapolitikken og til en reform af
COSAC til Parlamenternes Forum”

Indholdsfortegnelse

I - Styrkelse af de nationale parlamenter	3
1. Styrkelse af de nationale parlamenters rolle generelt og i forhold til egen regering.....	8
II - Reform af COSAC	8
2. COSAC's kompetenceområde	9
3. Hvad har COSAC lavet indtil nu?.....	15
4. Forslag til styrkelse af COSAC.....	17
5. Nye stemmeregler i COSAC	20
6. Forslag til permanent sekretariat for COSAC.....	23
7. Ny sammensætning af formandskabet i COSAC.....	25
8. Fremtidige møder og sammensætning af delegationerne	27
9. Skal COSAC have et mere forståeligt og folkeligt navn?	29
10.En ny IT-strategi for COSAC.....	31
11.Samarbejde mellem EU-administrationerne i landenes parlamenter, Europa-Parlamentet og sekretariatet for COSAC	33
12.De nationale parlamenters EU-repræsentationer i Bruxelles i 2002.	34
III - Samarbejdsaftaler med EU's institutioner	37
13.Forslag til aftaler mellem de nationale parlamenter (COSAC) og Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet	38

I – Styrkelse af de nationale parlamenter

Styrkelse af de nationale parlamenters rolle generelt og i forhold til egen regering

(Vejledende retningslinier)

Indledning

For at sikre en større demokratisk forankring af EU-samarbejdet er det nødvendigt, at de nationale parlamenter inddrages mere i de nationale EU-beslutninger. Hermed får landenes befolkninger og folkevalgte parlamentarikere større og mere direkte indflydelse på de fælles europæiske beslutninger. Demokratiet i Europa får hermed en ekstra dimension på det grænseoverskridende område, som supplement til demokratiet på europæisk plan.

Det er endvidere afgørende, at de nationale parlamenter inddrages i europapolitikken, da denne i høj grad har direkte indenrigspolitiske konsekvenser og derfor i realiteten *er* indenrigspolitik.

Både i erklæringen tilknyttet Maastricht-traktaten (1993) og i protokollen om de nationale parlamenter fra Amsterdamtraktaten (1999) tales om, at de nationale parlamenter i højere grad skal inddrages i EU's aktiviteter. Også i Nice-traktaten (2001) og i topmøde-erklæringen fra Laeken (2001) er de nationale parlamenters rolle nævnt i forbindelse med eventuelle kommende traktatændringer. Det Europæiske Konvent behandler ligeledes emnet.

Spørgsmålet er, hvordan man i praksis gennemfører disse intentioner om større demokratisk indflydelse for de nationale parlamenter og kontrol med EU-politikken.

COSAC har i den forbindelse besluttet at pege på visse vejledende principper (eller en slags minimumsstandarder), der kan medvirke til at sikre, at samtlige nationale parlamenter får mulighed for at deltage i og få indflydelse på EU-politikken på en aktiv måde.

Konkret peges på følgende elementer til integration af Europa-politikken i de nationale parlamenter:

1. Vejledende retningslinier for forholdet mellem regering og parlament i EU-spørgsmål.
2. Samarbejde mellem parlamenterne med henblik på at forbedre egne interne forretningsgange.
3. Inddragelse af borgerne i den europæiske debat.

1. Vejledende retningslinier for forholdet mellem regering og parlament i EU-spørgsmål.

I forholdet mellem regering og parlament i EU-spørgsmål kan der peges på tre elementer, der medvirker til at sikre, at de nationale parlamenter får indflydelse på EU-politikken.

Disse tre elementer er dels *mængden og kvaliteten af information* til det nationale parlament, dels *timing* i informationsudvekslingen og endelig de *muligheder* som det nationale parlament har for at anvende den modtagne information til at *få indflydelse på EU-politikken*.

På denne baggrund kan følgende *grundprincipper* anbefales:

- Det nationale parlament skal have alle relevante informationer om EU-initiativer fra såvel regering som EU-institutioner i god tid, således at det nationale parlament har mulighed for en reel stillingtagen før beslutningerne træffes.
- Det nationale parlament skal have reel mulighed for at anvende de modtagne informationer til at få indflydelse på eget lands europapolitik og dermed på de fælles beslutninger i EU.
- Det nationale parlament skal have mulighed for at følge op på sin regerings beslutninger i EU-systemet.

Mere konkret kan følgende *generelle retningslinier* anbefales:

- Et medlemslands regering bør sikre, at det nationale parlament modtager alle EU-dokumenter vedrørende lovgivning og andre EU-initiativer så snart de foreligger (for eksempel forslag til direktiver og forordninger samt grøn- og hvidbøger).
- Regeringen bør udarbejde let tilgængeligt og overskueligt materiale om EU's lovgivning m.v. til de nationale parlamenter (for eksempel i form af forklarende notater om direktivforslag).
- Det nationale parlament bør informeres i god tid af regeringen inden der træffes beslutninger i EU. Det drejer sig om både almindelige rådsmøder, topmøder og regeringskonferencer (Information kan eksempelvis ske ved fremsendelse af dagsorden for mødet). Regeringen bør også fremsende referater fra møderne.

- Der bør være mulighed for at afholde møder med ministre i de nationale parlamenter i god tid inden EU-møderne. Regeringen redegør her for sin holdning til EU-forslagene¹.

2. Samarbejdet mellem parlamenterne indbyrdes og med Europa-Parlamentet

Et øget samarbejde mellem parlamenterne kan både forbedre de nationale parlamenters indblik i og viden om EU-spørgsmål og være med til at forbedre procedurer og interne forretningsgange. Den nuværende mødeform er ikke alene i stand til at sikre de nationale parlamenter indflydelse på europapolitikken.

Følgende generelle retningslinier anbefales:

- Hyppigere kontakt på politisk plan og mellem nøglepersoner, der beskæftiger sig med EU-spørgsmål.
- Udveksling af synspunkter om konkrete EU-spørgsmål og procedurespørgsmål.
- Udpegning af kontaktpersoner i parlamenterne, der muliggør hurtig udveksling af synspunkter og løsning af problemer.
- Samarbejde om benchmarking og udveksling af oplysninger om ressourcebehov.
- Udstationering af medarbejdere mellem parlamenterne.

3. Inddragelse af borgerne i europapolitikken sammen med de nationale parlamenter

For at sikre den demokratiske forankring af EU i medlemslandene og for i praksis at bringe EU nærmere på borgerne, er det nødvendigt at borgerne inddrages i europapolitikken.

På topmødet i Laeken i december 2001 blev det direkte udtalt, at borgerne finder, at alt for mange beslutninger i EU træffes hen over hovedet på dem. Borgerne ønsker en bedre demokratrisk kontrol med EU. En af måderne at gøre dette på er at inddrage borgerne mere i europapolitikken i et samarbejde med de nationale parlamenter. Der er ikke tvivl om, at det er både et stort og vanskeligt projekt.

¹ Der er stor forskel fra medlemsland til medlemsland i hvordan det nationale parlament inddrages i egen regerings EU-beslutningsproces. I visse medlemslande skal regeringen have et egentligt mandat fra parlamentet inden regeringen deltager i afstemninger i Rådet, i andre medlemslande er det nationale parlaments involvering i og indflydelse på regeringens EU-politik meget begrænset.

En væsentlig forudsætning for at inddrage borgerne i den europæiske debat er, at borgerne får stillet viden om EU til rådighed. Det er selvfølgelig helt op til det enkelte medlemslands egen demokratiske beslutning, hvordan man vil inddrage borgerne, men følgende muligheder findes:

- Offentlige høringer i de nationale parlamenter om Kommissionens lovforslag m.v. Høringerne kan eventuelt tv-transmitteres.
- Offentlige høringer om større europæiske temaer (om for eksempel udvidelsen, Konventes arbejde m.v.). Høringerne kan eventuelt tv-transmitteres.
- Europaudvalgene fra det nationale parlament kan rejse rundt i landet for at drøfte EU-spørgsmål med borgerne.
- Etablering af EU-oplysningscentre i medlemslandene, hvor borgerne har mulighed for at stille spørgsmål om EU.
- Etablering af et fælles netsted, hvor borgerne kan følge med i de nationale parlamenters håndtering af EU-sagerne.

4. Afsluttende bemærkninger

Ovenstående retningslinier og idéer, der er inden for rammerne af protokollen om de nationale parlamenter, kan gennemføres under alle omstændigheder i medlemslandene og bør vedtages af COSAC på mødet i København den 16.-18. oktober 2002. Men det vil være langt nemmere at gennemføre retningslinierne, hvis det besluttet at reformere og styrke COSAC-samarbejdet.

II - Reform af COSAC

COSAC's kompetenceområde

Hvad kan COSAC i dag?

I protokol nr. 9 til traktaten om Den Europæiske Union beskrives de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union. Protokollen kom ind i EU-traktaten i 1997 i forbindelse med Amsterdamtraktatens undertegnelse. Amsterdamtraktaten trådte i kraft i maj 1999. Det betyder, at de nationale parlamenters virke på europæiske plan er en del af l'acquis communautaire.

I indledningen (præamblen) til selve protokollen hedder det blandt andet, at man tilskynder til, "at de nationale parlamenter i højere grad inddrages i Den Europæiske Unions aktiviteter, og at øge deres muligheder for at udtrykke deres synspunkter i spørgsmål, som kan være af særlig interesse for dem".

Protokollen er opdelt i to afsnit. Det første afsnit (I) behandler de nationale parlamenters mulighed for at holde sig orienteret om EU-spørgsmål. Det andet afsnit (II) vedrører mere specifikt hvilke muligheder de nationale parlamenters samarbejdsorgan COSAC har for at blive inddraget i den europæiske lovgivningsproces.

Nedenfor gennemgås og kommenteres ordlyden af protokollens syv artikler, således at rammerne for COSAC's kompetenceområde beskrives.

1. Information til medlemsstaternes nationale parlamenter

"Artikel 1: Alle Kommissionens høringsdokumenter (grøn- og hvidbøger og meddelelser) sendes straks til medlemsstaternes nationale parlamenter".

"Artikel 2: Kommissionens forslag til lovgivning som defineret af Rådet i overensstemmelse med artikel 207, stk. 3², i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal foreligge i god tid, således at hver enkelt medlemsstats regering kan sikre, at dens eget nationale parlament modtager dem, som det er hensigtsmæssigt."

² Ved forslag til lovgivning forstås i medfør af Rådes forretningsorden (artikel 7) følgende :

"lovregler, der har retskraft i eller for medlemsstaterne, hvad enten der er tale om forordninger, direktiver, rammeafgørelser, beslutninger og afgørelser på grundlag af de relevante bestemmelser i traktaterne, bortset fra drøftelser, der fører til vedtagelse af interne forholdsregler, administrative eller budgetmæssige afgørelser, afgørelser, der vedrører forbindelserne mellem institutionerne eller de internationale forbindelser, eller akter, der ikke er obligatoriske, såsom konklusioner, henstillinger og resolutioner."

Kommentarer til artikel 1 og 2:

Disse to bestemmelser medfører i princippet, at de nationale parlamenter burde modtage alle høringsdokumenter og relevante lovgivningsinitiativer og dermed får den fornødne information til at indgå i en dialog og beslutningsprocedure med regeringerne og EU-institutionerne omkring EU-spørgsmål.

Alt i alt er der siden 1999 blevet udarbejdet 16 grøn- og hvidbøger af Kommissionen. På årsbasis udsendes ca. 5-8 grøn- og hvidbøger³. Det årlige antal nye, væsentlige lovgivningsinitiativer i form af forslag til direktiver og forordninger skønnes at være ca. 100. Medtages samtlige typer af lovgivningsinitiativer som defineret i Rådets forretningsorden er tallet langt højere.

Det er imidlertid blevet tilkendegivet fra visse parlamenter, at disse ikke modtager de fornødne dokumenter i tilstrækkelig god tid. Endvidere er artikel 1 uklart formuleret, idet det ikke fremgår klart hvem, der har ansvaret for fremsendelsen af høringsdokumenter⁴.

Artikel 2 sørger efter sin ordlyd kun for at medlemslandenes **regeringer** modtager lovgivningsinitiativer "i god tid". Det er herefter op til den enkelte regering at vurdere om det er "hensigtsmæssigt" at viderebringe informationerne til det nationale parlament. Bestemmelsen sikrer med andre ord ikke i sig selv, at parlamenter modtager alle informationer om lovgivningsinitiativer.

Det kan anføres, at kommissionens lovgivningsinitiativer typisk er tilgængelige via Kommissionens hjemmeside⁵, og at parlamenterne dermed selv kan få de fornødne informationer. Det er imidlertid ikke alle parlamenter, der er i besiddelse af de fornødne administrative ressourcer til at sikre en løbende overvågning af initiativer fra EU-institutionerne.

³ Der udsendes årligt omkring 100 meddelelser. Et fåtal af disse vurderes at være egentlige høringsdokumenter.

⁴ Cf. bidraget fra XXIV COSAC-møde i Stockholm i maj 2001, hvor det i punkt 7 anføres, at "COSAC draws the conclusion that the Protocol on the role of national Parliaments has not been fully implemented since some Parliaments claim that they do not receive the documents within the stated time limits. COSAC urges the institutions to ensure that the Protocol, which is an integral part of the Treaties, is followed.

COSAC notes that the Protocol does not explicitly say by whom Commission consultation documents (green and white papers and communications) "shall be promptly forwarded to national Parliaments of the Member States". COSAC asks the Council of Ministers and the Commission to clarify the division of responsibility between them in this respect. COSAC also reaffirms its statement from the COSAC meeting in Versailles regarding modification of the Protocol in order to ensure that national parliaments have enough time to scrutinise EU matters."

⁵ <http://europa.eu.int/comm>

På COSAC-mødet i Versailles i oktober 2000 opfordrede man til at protokollen blev ændret for at sikre at de nationale parlamenter kunne modtage lovgivningsforslag m.m. elektronisk.⁶

”Artikel 3: Der skal forløbe en periode på *seks uger* mellem det tidspunkt, hvor et lovgivningsforslag eller et forslag til foranstaltning, der skal vedtages i henhold til afsnit VI [*Politisamarbejde og retligt samarbejde*] i traktaten om Den Europæiske Union, stilles til rådighed af Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet på alle sprog, og det tidspunkt, hvor det sættes på Rådets dagsorden med henblik på afgørelse, enten med henblik på vedtagelse af en retsakt eller med henblik på vedtagelse af en fælles holdning i henhold til artikel 251 og 252 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab; denne frist kan dog fraviges på grund af en sags hastende karakter, men dette skal begrundes i retsaken eller den fælles holdning.”

Kommentarer til artikel 3 :

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at de nationale parlamenter har den fornødne tid til at behandle lovgivningsinitiativer eller forslag til foranstaltninger under søjle 3 (politisamarbejde og retligt samarbejde). Tidsfristen er af praktiske grunde koblet op på det tidspunkt, hvor Kommissionens stiller lovgivningsforslaget eller forslaget til en foranstaltning til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet. De nationale parlamenter nævnes ikke i forbindelse med tidsfristen.

De nationale parlamenter gav på COSAC-mødet i Versailles i oktober 2000 udtryk for, at en yderligere minimumsfrist på 15 dage mellem COREPERS behandling af et forslag til endelig vedtagelse i Rådet var nødvendig⁷. COSAC-mødet i Stockholm i maj 2001 gentog denne konstatering.

⁶ Cf. forslaget til ændring af protokollen vedtaget på XXIII COSAC-møde i **Versailles i oktober 2000**, punkt 5: "All consultation documents and proposals for legislation from the European Commission, as well as proposals for measures under titles V and VI, should be transmitted by electronic means to each national Parliament as soon as they are adopted by the college of Commissioners"

⁷ Cf. forslaget til ændring af protokollen vedtaget på XXIII COSAC-møde i **Versailles i oktober 2000**, punkt 5, 3. afsnit : "- A minimum 15-day time period, or one week in urgent cases, should be observed between the final reading of a text by COREPER and the Council decision"

Fristen på 6 uger er optaget i Rådets forretningsorden⁸. Det betyder, at de nationale parlamenters rolle er blevet en del af de praktiske lovgivningsprocedurer for Rådet.

2. Konferencen for organer med ansvar for EF-anliggender

De følgende tre artikler i protokollen beskriver hvilke områder, COSAC kan komme med bidrag på, samt hvem der tager initiativet til bidragene.

”Artikel 4: Konferencen for Organer med Ansvar for EF-anliggender, i det følgende benævnt COSAC, der blev oprettet den 16.-17. november 1989 i Paris, kan forelægge sådanne bidrag for institutionerne for Den Europæiske Union, som den finder hensigtsmæssige, navnlig på grundlag af lovgivningsforslag, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst kan beslutte at sende til COSAC på baggrund af emnernes art.”

Kommentarer til artikel 4 :

Ifølge artikel 4 kan COSAC forelægge EU-institutionerne ”sådanne bidrag” som COSAC måtte finde hensigtsmæssige. Herudover beskriver artiklen den mulighed, at repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst anmoder COSAC om at tage stilling til lovgivningsforslag.

Den primære hensigt med artiklen er formodentligt, at selve initiativet skal udgå fra Rådet, der anmoder COSAC om at behandle nye lovgivningsinitiativer. Proceduren har aldrig været anvendt.

”Artikel 5: COSAC kan behandle lovforslag eller initiativer vedrørende indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der vil kunne have direkte indflydelse på den enkeltes rettigheder og frihedsrettigheder. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen orienteres om eventuelle bidrag fra COSAC i henhold til dette punkt.”

Kommentarer til artikel 5:

Artikel 5 beskriver hvordan COSAC på *eget initiativ* eller efter ønske fra et nationalt parlament kan komme med bidrag i forhold til lovgivningsinitiativer og initiativer under det retlige samarbejde.

⁸ Rådets forretningsorden artikel 3, stk. 3 har følgende ordlyd: ” ”Punkter, der vedrører vedtagelsen af en retsakt eller en fælles holdning vedrørende et lovgivningsforslag eller et forslag til foranstaltning, som skal vedtages i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, optages kun på den foreløbige dagsorden med henblik på, at der træffes afgørelse, hvis den frist på seks uger, der er fastsat i punkt 3 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, er udløbet. Rådet kan med enstemmighed fravige fristen på seks uger, når optagelsen af et punkt falder ind under undtagelsesbestemmelsen om sager af hastende karakter i punkt 3 i nævnte protokol.”

Det siges i artiklen, at EU-institutionerne skal "orienteres" om sådanne bidrag. Det må antages, at der heri ligger, at den primære modtager af bidrag i henhold til denne artikel er de nationale parlamenter og ikke EU-institutionerne, der blot skal orienteres.

"Artikel 6: COSAC kan sende Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sådanne bidrag til Unionens lovgivningsarbejde, som den finder hensigtsmæssige, især vedrørende anvendelsen af nærhedsprincippet, området frihed, sikkerhed og retfærdighed samt spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder."

Kommentarer til artikel 6:

Her kan COSAC også på eget initiativ eller efter ønske fra et parlament behandle lovgivningsinitiativer og herunder især vurdere overholdelsen af nærhedsprincippet. Også bidrag fra COSAC på området frihed, sikkerhed og retfærdighed samt grundlæggende rettigheder er nævnt. Det sidste område omfatter politisamarbejde og retligt samarbejde (søjle 3) samt EF-samarbejde vedrørende visum, asyl indvandring samt fri bevægelighed for personer.

Den primære modtager af bidrag i henhold til artikel 6 er EU-institutionerne (Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen).

"Artikel 7: Bidrag fra COSAC forpligter på ingen måde de nationale parlamenter eller foregriber deres holdning"

Kommentarer til artikel 7:

Denne sidste artikel i protokollen slår fast, at COSAC's bidrag på ingen måde binder de nationale parlamenter. COSAC's bidrag er med andre ord uden egentlige juridiske konsekvenser, ligesom der p.t. ikke findes politiske aftaler om konsekvenserne af COSAC's bidrag.

Konklusioner vedrørende COSAC's kompetencer

1. COSAC-samarbejdet kan i princippet behandle *alle* lovgivningsinitiativer man måtte ønske, herunder bidrag om grøn- og hvidbøger samt meddelelser. Men traktaten fremhæver *især* spørgsmålet om nærhedsprincippets anvendelse og området frihed, sikkerhed og retfærdighed. Der ligger ingen begrænsninger i COSAC's kompetence i disse fremhævelser.
2. COSAC kan handle såvel på eget initiativ som efter ønske fra et nationalt parlament og sende sine bidrag til både EU-institutionerne og de nationale

parlamente. COSAC kan også udtale sig om særlige lovgivningsinitiativer efter anmodning fra Rådet.

3. COSAC's funktioner er vejledende og ikke juridisk bindende.
4. COSAC får i dag sine informationer gennem de nationale parlamente, idet der i traktaten ikke er nogen forpligtelse for hverken Råd eller Kommission til at orientere COSAC som organisation.
5. Protokollen lægger op til en omfattende information af de nationale parlamente. Både grøn- og hvidbøger og meddelelser samt lovforslag skal sendes til parlamente. Endvidere skal parlamente have tid til at behandle lovforslagene m.v. inden der træffes beslutninger i Rådet.

Men informationsproceduren lever ikke op til intentionerne i protokollen. Nogle parlamente modtager ikke de relevante EU-dokumenter i form af grøn- og hvidbøger og andre lovgivningsinitiativer. Der er store muligheder for at forbedre gennemførelsen af protokollen på dette område.

Hvad har COSAC lavet indtil nu?

1. Siden sin oprettelse i 1989 har COSAC afholdt i alt 26 møder i de forskellige formandskabslande. På stort set alle møder har man vedtaget generelle erklæringer og bidrag vedrørende aktuelle EU-emner.

Siden Amsterdamtraktatens ikrafttræden i maj 1999 og hermed også ikrafttrædelsen af protokollen om de nationale parlamenters rolle har der været afholdt syv COSAC-møder.

På ingen af møderne siden maj 1999 har COSAC taget stilling til konkrete lovgivningsinitiativer og herunder nærhedsprincippet anvendelse. På det sidste møde i Madrid i maj 2002 gik en enkelt (toneangivende) delegation oven i købet så vidt som at erklære COSAC for død i sin nuværende form. Det blev derfor besluttet, at der skulle udarbejdes konkrete forslag til et mere effektivt COSAC, der udnytter traktatens bestemmelser bedre.

2. Siden 1999 har COSAC selv påpeget muligheder for forbedringer i samarbejdet.

- På mødet i **Helsinki** (oktober 1999) vedtog COSAC en ny forretningsorden, der skulle give adgang til bedre at udnytte mulighederne i den nye protokol.

- På mødet i **Lissabon** (maj 2000) vedtog COSAC et bidrag om, at man skulle beskæftige sig mere med anvendelsen af nærhedsprincippet og sager vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed.

- Under **Versailles-mødet** (oktober 2000) foreslog COSAC, at alle lovgivningsdokumenter fra Kommissionen skulle sendes elektronisk til de nationale parlamenter, så snart de var vedtaget af Kommissionen. Endvidere skulle der som hovedregel gå en periode på mindst 15 dage mellem COREPERS endelige stillingtagen til og ministerrådets vedtagelse af et lovforslag.

- På mødet i **Stockholm** (maj 2001) påpegede COSAC, at protokollen fra Amsterdamtraktaten endnu ikke var fuldt gennemført. Mange parlamenter modtager endnu ikke lovgivningsdokumenterne, og det er uklart **hvem** der skal sende Kommissionens grøn- og hvidbøger til de nationale parlamenter. COSAC anmodede derfor om, at Kommissionen og Rådet indbyrdes aftaler, hvem der har ansvaret.

Alt i alt har COSAC således indtil nu først og fremmest fungeret som et debatforum for nationale parlamentarikere i EU-medlemslandene og kandidatlandene. Det kan i sig selv have en værdi og fungere som

inspirationskilde i forbindelse med parlamentariskernes arbejde i de nationale parlamenter med EU-spørgsmål. Men det svarer ikke til Protokollens intentioner.

3. Herudover synes effekten af COSAC's bidrag at have været begrænset. Man har været og er i COSAC opmærksom på dette, hvilket blandt andet illustreres af afsnit 9 i bidraget fra COSAC-mødet i Stockholm:

"Following-up of this Contribution

9. COSAC urges the institutions to take this Contribution into account. COSAC looks forward to the report on the future of the European Union that, according to the Nice Declaration on the Future of the Union, shall be presented to the European Council in Göteborg in June 2001 and expects the report to consider this Contribution.(..)"

Som forklaring på at COSAC's bidrag og erklæringer synes at have haft en begrænset effekt kan en række forhold anføres :

- **Manglende kontinuitet.** Da der ikke er knyttet en fast administrativ struktur til COSAC "ophører" COSAC mere eller mindre med at eksistere mellem hvert halvårige COSAC-møde. Der er således ingen fast støttestruktur til at hjælpe COSAC med at følge op på afgivne bidrag, overvåge Kommissionens lovgivningsinitiativer, komme med forslag til sager, der kunne tages op af COSAC etc.
- **Afstemningsreglerne.** Da COSAC's bidrag vedtages ved enstemmighed må disse i sagens natur været ganske bredt formuleret for at dække alle deltagerlandenes holdninger. Dermed bliver bidragene generelle og antager mere karakter af overordnede erklæringer.
- **Manglende fokus på COSAC kerneområde.** COSAC er blevet anvendt som præsentationsplatform for formandskabsprogrammer med invitation af ministre etc.
- **Opfattelsen af COSAC** som primært et debatforum, der i bedste fald kommer med bredt formulerede bidrag til aktuelle EU-emner. Selv om COSAC's forretningsorden er blevet rettet til for at svare til mulighederne i protokollen om de nationale parlamenteres rolle, synes mulighederne i protokollen endnu ikke at have rodfæstet sig i opfattelsen af COSAC og dens praksis.

Konklusionen er, at en gennemførelse af protokollen om de nationale parlamenter i den eksisterende traktat nødvendiggør skabelsen af et mere effektivt COSAC, som der også blev lagt op til på mødet i Madrid.

Forslag til styrkelse af COSAC

(udtalelser fra COSAC m.v.)

1. Indledning

COSAC kan styrkes af to spor.

Det ene spor (kaldet spor 1) drejer sig alene om at udnytte den gældende traktat bedre. Det er der behov for, og denne forbedring kan gennemføres relativt hurtigt.

Det andet spor (kaldet spor 2) følger Konventets arbejde og den efterfølgende regeringskonference. Denne proces tager lidt længere tid og kræver i givet fald traktatændringer eller indgåelse af nye og vigtige politiske aftaler.

Forslaget her, drejer sig alene om spor 1.

2. Forslag

Hensigten med styrkelsen af COSAC er først og fremmest at styrke de nationale parlaments indblik i og behandling af EU-sager. COSAC er her et koordinerende og samlende organ, der styrker de nationale parlaments indsats indenfor traktatens rammer, samtidig med at det fremmer samarbejdet med Europa-Parlamentet.

Styrkelsen kunne bestå af følgende tiltag og opgaver:

- Oprettelse af et lille, fast sekretariat, der løbende følger EU-lovgivningen og bringer information herom til de nationale parlamenter.
- Sekretariatet kan indgå i et samarbejde med Europa-Parlamentet.
- Tilbage meldinger fra de nationale parlamenter om deres behandling af EU-sager til COSAC's sekretariat. Sekretariatet videregiver informationerne til parlamenterne.
- De nationale parlamenter følger løbende EU-lovgivningen, og udtaler sig efter behov om særligt vigtige initiativer, man ønsker drøftet i en større sammenhæng.
- De nationale parlamenter kan også udtale sig om nærhedsprincippet overholdelse i vigtige forslag til lovgivning.

- COSAC kan på baggrund af de nationale parlamenters udtalelser prøve at samle og bearbejde disse til en samlet udtalelse. COSAC's sekretariat følger op på bidragene i forhold til EU's institutioner og deres reaktioner på bidragene.
- COSAC kan samle de nationale parlamenters udtalelser vedrørende grøn- og hvidbøger, og prøve at bearbejde disse til en samlet udtalelse.
- COSAC's sekretariat kan efter aftale med den politiske ledelse selv tage initiativer til bidrag vedrørende EU-lovgivningen. Bidragene forelægges de nationale parlamenter.
- COSAC følger udviklingen i de nationale parlamenters behandling af EU-sager og udarbejder bench-marking.
- Der kan træffes afgørelser med simpelt flertal efter fastsættelse af nærmere regler herom. Der skal være mulighed for mindretalsudtalelser.

3. Specielt om behandlingen af subsidiaritet og proportionalitet.

Ifølge protokollen om de nationale parlamenters rolle er vurderingen af nærhedsprincippet anvendelse et spørgsmål COSAC kan behandle. Nærhedsprincippet anvendelse er direkte nævnt i protokollen. Det er også almindeligt anerkendt, at vurderingen af nærhedsprincippet er overvejende politisk.

Det må imidlertid antages, at COSAC og de nationale parlamenter også kan vurdere anvendelsen af **proportionalitetsprincippet** dvs. spørgsmålet om hvorvidt EU's handlinger er nødvendige for at nå traktatens mål. Det følger af, at COSAC kan beskæftige sig generelt med EU's lovgivning.

Det er en meget vigtig del af gennemførelsen af protokollen om de nationale parlamenter, at anvendelsen af både nærheds- og proportionalitetsprincippet vurderes af de nationale parlamenter og COSAC i de særlige tilfælde, hvor der er et behov herfor.

Som eksempel kan nævnes, at hvis et nationalt parlament under behandlingen af et EU-lovforslag finder, at der er problemer med overholdelsen af nærhedsprincippet (eller proportionalitetsprincippet), og at man gerne vil drøfte dette med andre nationale parlamenter, giver det pågældende nationale parlament meddelelse herom til COSAC's sekretariat. Sekretariatet videresender meddelelsen til de øvrige nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, der ligeledes behandler spørgsmålet og melder tilbage til COSAC.

COSAC prøver herefter at udarbejde en samlet udtalelse, der eventuelt vedtages som et bidrag fra COSAC.

Det enkelte parlament kan dog under hele processen selv give besked til EU-institutionerne om **sin** holdning til nærhedsprincippet overholdelse i konkrete tilfælde, hvis man ønsker dette.

Som eksempel kan også nævnes, at COSAC selv kan påpege et problem vedrørende nærhedsprincippet. COSAC giver melding herom til de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, der melder tilbage.

Det vigtige er imidlertid, at COSAC's behandling af spørgsmålene alene kan give anledning til vejledende politiske udtalelser uden juridiske konsekvenser.

Hvis COSAC's bidrag skal have egentlige juridiske konsekvenser kræver det en traktatændring. Traktatændringer er en sag for Det Europæiske Konvent og regeringskonferencen.

Nye stemmeregler i COSAC

På COSAC-mødet i Madrid i maj d.å. blev det besluttet, at formandsskabs-
trojkaen skulle udarbejde et forslag til et mere effektivt COSAC og med mere
fokus på de nationale parlamenter. På COSAC-formandsmødet i København den
16. september d.å. blev mulighederne for at reformere og effektivisere COSAC
drøftet indgående. Der var på dette formandsmøde bred enighed om, at en af
måderne hvorpå COSAC kan effektiviseres er ved at ændre COSAC's
stemmeregler og herunder gå bort fra reglen om enstemmighed.

COSAC-formandsskabet blev på denne baggrund anmodet om at komme med et
konkret oplæg til nye stemmeregler i COSAC

I det følgende redegøres kort for de eksisterende stemmeregler og for mulige nye
stemmeregler. En beslutning om at ændre stemmereglerne vil i givet fald kræve
en ændring af COSAC forretningsordenen.

1. Stemmereglerne i dag

Det fremgår af COSAC's forretningsorden, at den grundlæggende stemmeregul i
COSAC er *enstemmighed* blandt de *fremmødte* delegationer, dog med *mulighed*
for såkaldt konstruktiv afståelse.

Det fremgår videre af forretningsordenens punkt 10.5 og punkt 14.3, at reglen om
enstemmighed finder anvendelse ved *vedtagelse af COSAC-bidrag* samt ved
ændring af COSAC's forretningsorden.

Reglerne om enstemmighed har følgende ordlyd:

Artikel 10.5 (om vedtagelse af bidrag)

"Vedtagelse af et bidrag kræver enstemmighed blandt de delegationer,
der er til stede på mødet. Delegationers undladelse af at stemme kan ikke
forhindre vedtagelse af et bidrag."

Artikel 14.3 (om ændring af forretningsordenen)

"Vedtagelse af forslaget kræver enstemmighed blandt de delegationer,
der er til stede på mødet. Delegationers undladelse af at stemme kan ikke
forhindre vedtagelse af forslaget."

Endelig har et absolut flertal af europaudvalgenes formænd samt det relevante
organ i Europa-Parlamentet mulighed for at træffe beslutninger i visse specifikke
tilfælde af proceduremæssig karakter. Der kan eksempelvis være tale om at

indkalde til ekstraordinære møder (punkt 1.2), ekstraordinære formandsmøder (punkt 1.4) eller nedsættelse af arbejdsgrupper (punkt 1.5).

2. Forslag til nye stemmeregler

Der var på formandsmødet den 16. september 2002 bred enighed om, at forslag til nye afstemningsregler skulle tage udgangspunkt i princippet : Et land - en stemme. Europa-Parlamentet skal ligeledes have en stemme.

Dette princip ligger allerede til grund for den eksisterende afstemningsregel i artikel 10.5 i COSAC's forretningsorden, der kræver enstemmighed blandt de *delegationer*, der til stede til mødet. Der er endvidere tale om et grundlæggende princip i mellemstatligt samarbejde, hvor princippet om ligeværdighed er gældende.

3. Simpelt flertal

Indfører COSAC en regel om simpelt flertal ved afstemninger vil dette svare til de afstemningsregler, som er gældende i ØSU⁹ og Regionsudvalget¹⁰. For begges vedkommende er afstemningsreglen tilnærmelsesvis formuleret som følger :

”Forsamlingen træffer sine beslutninger med simpelt flertal af de afgivne stemmer for og imod, medmindre andet er fastsat i forretningsordenen.”

Med andre ord har to vigtige høringsorganer i EU-systemet stemmeregler baseret på simpelt flertal.

Det kan yderligere anføres om simpelt flertal, at denne stemmregel typisk anvendes i de fleste sammenhænge i de nationale parlamenter. Det er således almindelig parlamentarisk praksis at basere afgørelser på simpelt flertal, medmindre helt særlige forhold gør sig gældende. Dette gælder også ved afstemninger i Europa-Parlamentet.

Det fremgår endelig af EF-traktatens artikel 205 stk. 1, at også ved afstemning i Rådet er udgangspunktet simpelt flertal medmindre andet er fastsat i konkrete traktatbestemmelser. Simpelt flertal anvendes i Rådet blandt andet ved afgørelser af proceduremæssig karakter, herunder ved ændring af Rådets forretningsorden. I praksis er kvalificeret flertal og enstemmighed dog mest anvendt i forbindelse med Rådets lovgivningsprocedure.

⁹ Jævnfør ØSU's forretningsorden artikel 49, pkt. 2.

¹⁰ Jævnfør Regionsudvalgets forretningsorden artikel 22.

Notat 5: Nye stemmeregler i COSAC

På baggrund af ovenstående anses det ikke for formålstjenstligt at bruge kvalificeret flertal.

Dette gælder som udgangspunkt også ved ændring af COSAC's forretningsorden. Dog bør en ændret sammensætning af COSAC's medlemskreds kun kunne vedtages ved enstemmighed som hidtil.

Forslag til permanent sekretariat for COSAC

I formandskabets oplæg af 11. juli 2002 om styrkelse af de nationale parlamenters rolle i Europapolitikken og til en reform af COSAC blev det foreslået, at der etableres et mindre sekretariat i Bruxelles på 3 – 5 medarbejdere ledet af en generalsekretær. Dette sekretariat kunne indgå i et tæt samarbejde med de nationale parlamenters repræsentanter i Bruxelles.

På mødet for formændene for de nationale parlamenters Europaudvalg og Europa-Parlamentet i København den 16. september 2002 var der bred tilslutning til forslaget og til at lade formandskabet udarbejde en nærmere beskrivelse af mulighederne for oprettelse af dette sekretariat.

1. Forslag til arbejdsopgaver

COSAC-sekretariatets opgaver vil være afhængige af de opgaver COSAC skal løse, men som det fremgår af formandskabets forslag, vil opgaverne primært være af koordinerende karakter:

- Koordinere henvendelser og bidrag fra de nationale parlamenter til EU-institutionerne.
- Forberede forslag til bidrag fra COSAC vedrørende EU-lovgivningsinitiativer m.v.
- Bidrage til information fra institutionerne til de nationale parlamenter og mellem sidstnævnte indbyrdes.
- Forbedre samarbejde, information og koordinationen mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet.
- Forberede og arrangere COSAC-møder (specielt hvis disse foregår i Bruxelles).

2. Forslag til bemanning

3 - 5 medarbejdere, herunder en generalsekretær, der har det administrative ansvar for sekretariatet. Det foreslås, at Generalsekretæren udnævnes af COSAC-plenum efter indstilling fra trojkaen (der foreslås udvidet). Det øvrige personale ansættes af generalsekretæren efter høring af den udvidede trojka.

Det forudsættes, at sekretariatet etablerer et tæt samarbejde med de nationale parlamenters repræsentanter i Bruxelles, således at sidstnævnte efter nærmere

aftale i COSAC-formandskabet bistår med løsning af konkrete opgaver under generalsekretærens ledelse.

3. Forslag til placering

Det ligger som nævnt i formandskabets oplæg, at sekretariatet placeres i Bruxelles. Herved opnås en lettere kontakt til EU-institutionerne samt de fordele, som et tæt samarbejde med de nationale parlamenters udsendte repræsentanter vil medføre.

Disse hensyn taler også for, at det undersøges, om sekretariatet kan placeres i Europa-Parlamentet.

Der har også været peget på andre muligheder, f. eks. i det belgiske parlament, ligesom en placering i tilknytning til Europa-Kommissionen kan overvejes.

4. Omkostninger

Personaleudgifter: Det skal undersøges nærmere, hvilken ansættelsesform, der skal anvendes. Enten kunne man anvende en form, der tilnærmes ansættelser i EU-institutionerne (skattespørgsmålet skal her undersøges nærmere). Eller man kunne anvende samme form for ansættelse, som bruges af de nationale parlamenters medarbejdere i Bruxelles, hvilket vil sige udsendelse på diplomatvilkår.

Udgifterne vil afhænge af størrelsen af personalet og ansættelsesform samt placering og den aftale, der træffes med pågældende sted.

Ny sammensætning af formandskabet i COSAC

COSAC har i dag en ledelse, der følger de almindelige principper for formandskabet i EU. Dette fremgår af forretningsordenens artikel 11.1 :

”Europaudvalget i den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, har formandskabet for COSAC under det pågældende formandskab.”

Ligesom ved det almindelige formandskab for EU er der til formandskabet for COSAC knyttet en formandstrojka. COSAC's formandstrojka består af formandskabet, det foregående og det næste formandskab samt Europa-Parlamentet (forretningsordenens artikel 1.3).

Det danske formandskab for COSAC har foreslået, at COSAC får en mere fast ledelse bestående af 5-7 personer og med rullende eller valgt formandsskab. Formålet med en mere fast ledelse er at skabe kontinuitet og fremdrift i COSAC's arbejde.

En udbygning af ledelsen vil være hensigtsmæssig i betragtning af, at COSAC fremover må forventes i højere grad at udnytte mulighederne i protokollen om de nationale parlamenter. Den samlede arbejdsomængde for ledelsen må derfor forventes stige.

En sådan mere fast ledelse kunne bygge på en af følgende to modeller :

Model 1

I model 1 udbygges den eksisterende ledelse bestående af formandstrojkaen med 1 land på hver sin ”side” af formandskabet. Dermed øges den tid et land er en del af trojkaen fra 1½ år til 2½ år, og det enkelte medlem af ledelsen vil dermed have mere tid til at opnå et overblik over COSAC's virke.

En sådan udbygning af ledelsen til i alt seks personer (inklusive Europa-Parlamentet) vil være hensigtsmæssig i betragtning af, at COSAC fremover må forventes i højere grad at udnytte mulighederne i protokollen om de nationale parlamenter. Den samlede arbejdsomængde for ledelsen må derfor forventes stige.

Efter model 1 vil *formandskabet* for COSAC fortsat udøves af den medlemsstat, der har formandskabet i EU.

Kriminelle

Model 2

Under model 2 udbygges den eksisterende ledelse bestående af formandstrojkaen med 1 land på hver sin "side" af formandskabet som i model 1.

I stedet for at *formandshvervet* for COSAC udøves af den medlemsstat, der har formandskabet i EU forslås det imidlertid i stedet i model 2, at *formanden vælges for en 2-årig periode* af COSAC. Der kan suppleres med en regel om, at formanden ikke kan genvælges. Ledelsen består herefter af i alt syv personer (inklusiv Europa-Parlamentet).

Formålet med en fast formand over en toårig periode er også her at sikre stabilitet, kontinuitet og fremdrift i COSAC opgavevaretagelse.

Afsluttende bemærkninger

Såfremt COSAC beslutter at etablere et mindre fast sekretariat for COSAC, gælder for begge modeller vedkommende, at en eventuel generalsekretær bistår og deltager i ledelsens møder uden dog at have stemmeret.

Fremtidige møder og sammensætning af delegationerne

1. Indledning

I overvejelserne omkring mødehyppighed og sammensætning af delegationer i de fremtidige møder i COSAC bør som et naturligt led indgå *hvilke arbejdsopgaver* COSAC kan forventes at skulle løse. Det bør ligeledes indgå i overvejelserne, hvor *aktiv* en rolle COSAC skal have. Begge dele er til debat.

Den fremtidige struktur for COSAC kunne som i dag bygge på to niveauer : *Et politisk niveau*, der udøves af en udvidet trojka og et formandsmøde, der mødes efter behov og COSAC plenum, der fortsat mødes en gang hvert halve år. Hertil kommer et *administrativt niveau*, hvor drift og opgavevaretagelse sikres af COSAC's sekretariat.

Det kan overvejes, om eksempelvis formandsmødet skal tillægges beføjelser til at vedtage bidrag. Efter COSAC's gældende forretningsorden kan kun COSAC-møder (plenum) vedtage bidrag. Skal COSAC spille en mere aktiv rolle bør der være mulighed for at vedtage bidrag til EU-initiativer løbende og mere end to gange årligt.

Det kunne også overvejes at indføre muligheder for at vedtage bidrag ad elektronisk vej eventuelt ved hjælp af en moderniseret IT-struktur.

2. Fremtidige møder

Det fremgår af det danske formandsskabs forslag til en reform af COSAC, at de fremtidige møder i COSAC skal være mere effektive og målrettede. Der var på formandsmødet den 16. september 2002 enighed om dette punkt.

COSAC bør ikke fremkomme med talrige erklæringer af generel og overordnet karakter, men bør i stedet koncentrere møderne omkring væsentlige og konkrete spørgsmål, for derigennem at øge COSAC's gennemslagskraft og nytte.

Følgende tiltag foreslås for de fremtidige møder i COSAC :

- Den nuværende mødefrekvens med to møder om året fastholdes som hovedregel. Hvis der imidlertid bliver behov herfor kan mødefrekvensen øges.

Notat 8: Fremtidige møder og sammensætning af delegationerne

- Mødernes længde sættes ned til en dag. Afhængigt af hvilken type opgaver COSAC skal løse, kan det dog ikke udelukkes, at sagsmængden i visse tilfælde nødvendiggør møder af længere varighed.
- COSAC-møderne afholdes i Bruxelles. Dette vil muliggøre besparelser.
- COSAC-møderne afholdes i starten af hver formandskabsperiode med henblik på at sikre, at COSAC og de nationale parlamenter inddrages i beslutningsprocesserne tidligt i forløbet.
- Møderne skal være velforberedte og dagsorden med fokus på COSAC's kerneområder samt andre relevante dokumenter skal udsendes i god tid før møderne.
- Den nuværende sammensætning med *maksimalt seks medlemmer* fra hvert land fastholdes.

Skal COSAC have et mere forståeligt og folkeligt navn?

Betegnelsen COSAC står for *Conférence des Organes Spécialisés dans les Affaires Communautaires*. Benævnelsen COSAC er dermed kun meningsfyldt såfremt man kender ordene og oversættelsen bag forkortelsen.

Det danske formandskab for COSAC har derfor foreslået at COSAC ændrer navn til et mere umiddelbart forståeligt og tilgængeligt navn som for eksempel "Parlamenternes Forum" eller lignende. Meningen er, at navnet umiddelbart skal kunne give befolkningen en idé om, hvad forsamlingen beskæftiger sig med.

Konferencen for europaudvalgene var ved oprettelsen i 1989 betegnet som både COSAC og CEAC, dvs. Conference of European Affairs Committees.

1. Er en traktatændring påkrævet ?

Det er blevet anført, at en ændring af COSAC's navn til noget mere forståeligt ikke er mulig, idet Protokollen om de nationale parlamenters rolle i EU anvender betegnelsen COSAC. COSAC-navnet skulle med andre ord være traktatfæstet og kan derfor kun ændres ved en traktatændring.

Dette synspunkt er næppe holdbart. Artikel 4 i protokollen om COSAC bruger vendingen "...i det følgende *benævnt* COSAC.." og angiver dermed, at COSAC-navnet anvendes, fordi det er det navn der almindeligvis anvendes. Der ses ikke hermed at være lagt fast, hvad COSAC ellers måtte kunne kaldes, hvis praktiske forhold tilsiger dette.

Til illustration kan der drages en parallel til Europa-Parlamentet. Navnet "Europa-Parlamentet" er først kommet ind i Romtraktaten ved Den Europæiske Fællesakt i 1987. I Romtraktaten fra 1957 var navnet "Forsamlingen". Betegnelsen var traktatfæstet helt frem til 1986.

Denne traktatfæstede betegnelse har imidlertid ikke forhindret, at den almindelige betegnelse for "Forsamlingen" siden starten af 60'erne har været "Europa-Parlamentet". Betegnelsen "Europa-Parlamentet" er således blevet anvendt siden starten af 60'erne i forskellige dokumenter, herunder juridiske dokumenter¹¹.

¹¹ Cf. til illustration "Afgørelse truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regering vedrørende den foreløbige placering af visse af Fællesskabets institutioner og tjenester" af **8. april 1965**, hvor betegnelsen "det europæiske Parlament" anvendes.

Der har med andre ord ikke været noget til hinder for at anvende et navn for Europa-Parlamentet ("Europa-Parlamentet"), der ikke var identisk med det navn, der var indeholdt i traktaten ("Forsamlingen").

På samme vis må det være muligt at anvende et andet navn for COSAC, uanset at COSAC er den betegnelse der p.t. anvendes i protokollen om de nationale parlamenters rolle. I forbindelse med en eventuel kommende traktatændring vil protokollen kunne justeres.

2. Ingen ny rolle som følge af en navneændring

Et andet synspunkt, der er gjort gældende, er at en navneændring vil kunne sende et misvisende signal om at COSAC's rolle ændres og udvides. Dette er på ingen måde intentionen – COSAC's rolle skal fortsat være den, der er beskrevet i protokol nr. 9 til Amsterdamtraktaten.

Med hensyn til risikoen for at en navneændring tolkes som signal om nye og udvidede beføjelser kan det siges, at en sådan fejlfortolkning forudsætter, at man *allerede* har en klar idé om hvad rolle og hvilke beføjelser COSAC har i dag. Har man derimod ikke noget videre kendskab til COSAC, kan et mere forståeligt navn så vidt ses kun være med til at udbrede kendskabet til og indsigten i COSAC's rolle og funktioner.

En navneændring kan dermed siges at være i fin overensstemmelse med den mere generelle målsætning om at bringe EU tættere på den enkelte borger og gøre EU mere tilgængeligt og forståeligt.

Det foreslås derfor, at man arbejder videre med planerne om at ændre navnet, så det bliver mere forståeligt og folkeligt. Den konkrete betegnelse kan fastlægges senere.

En ny IT-strategi for COSAC

1. "www.cosac.org" i dag

I dag indeholder COSACs netsted praktiske informationer om det kommende COSAC-møde samt dokumenter og informationer fra de seneste afholdte møder. Derudover kan man finde organisationens forretningsorden, protokollen om de nationale parlamenter fra Amsterdam-traktaten samt kontaktinformation til de enkelte nationale parlamenter og ansøgerlandenes parlamenter.

2. Behovet for et nyt offentligt netsted

Det nuværende COSAC netsted trænger til fornyelse. Foruden oplysninger om kommende møder og organisationens aktiviteter, skal netstedet synliggøre de nationale parlameters demokratiske kontrol af EU-samarbejdet. Det skal være muligt for befolkningen at følge med i alle de nationale parlameters håndtering af EU-sager fra én portal. Samtidig skal netstedet fungere som et demokratisk forum, hvor befolkningen kan deltage i den generelle debat om subsidaritets- og proportionalitetsprincippet.

3. Et nyt netsted skal fungere som bindeled mellem sekretariat og de nationale parlamenter

Oprettelsen af et fælles COSAC sekretariat vil tilgodese behovet for udveksling af information/dokumenter mellem sekretariatet og de nationale parlamenter. Da der kan anvendes mange udvekslingsformater – papir, fax, e-mail mm. kan det føre til, at sekretariatet og de nationale parlamenter skal bruge uforholdsmæssig megen tid på at sikre, at det er de korrekte data, der udveksles. Der går også en del tid med efterfølgende at journalisere korrespondancen.

Derfor foreslås det, at et nyt netsted også skal fungere som bindeled mellem sekretariat og de nationale parlamenter, således at de nationale parlamenter får mulighed for at udveksle data direkte med sekretariatets interne IT-systemer. Da der kan være tale om udveksling af fortrolige informationer skal en del af netstedet altid være beskyttet af password og brugernavn.

Det vil være en fordel, hvis der kan skabes enighed om et fælles elektronisk format (evt. XML), som kan gøre direkte kommunikation mellem sekretariatet og de nationale parlamenter muligt. Sådant et system vil medføre en række fordele, blandt andet sikkerhed for oplysningernes validitet, høj hastighed i sagsbehandlingsprocessen og en fælles standard, som yderligere vil lette informationsudveksling mellem COSAC og EUs institutioner.

4. Sprogpolitik

Da netstedet skal fungere både som en offentlig hjemmeside om COSACs arbejde og en intern database, hvor sekretariatet og de nationale parlamenter kan udveksle dokumenter, skal netstedets styresystem (navigation) være på samtlige officielle sprog. Dermed skal også samtlige officielle COSAC-dokumenter (forretningsorden, traktattekster (i lighed med den nuværende praksis) foreligge på samtlige sprog.

Derimod er det tilstrækkeligt, at relevante dokumenter der behandles af COSAC kun skal foreligge på engelsk eller fransk (i lighed med den nuværende praksis). Endeligt forslås det, at dokumenter udarbejdet af de nationale parlamenter i forbindelse med COSACs igangværende arbejde oprettes således, at det kun er overskriften, der oversættes til engelsk eller fransk.

Samarbejde mellem EU-administrationerne i landenes parlamenter, Europa-Parlamentet og sekretariatet for COSAC

1. Baggrund

I formandskabets oplæg af 11. juli 2002 om Styrkelse af de nationale parlameters rolle i Europapolitikken og til en reform af COSAC blev det foreslået, at samarbejdet mellem EU-administrationerne i landenes parlamenter, i Europa-Parlamentet og sekretariatet for COSAC styrkes, så de praktiske erfaringer kan udvikles og udveksles.

På mødet med formændene for de nationale parlameters Europaudvalg i medlemslandene og Europa-Parlamentet i København den 16. september 2002 var der bred tilslutning til at lade formandskabet udarbejde en nærmere beskrivelse af mulighederne.

2. Muligheder for samarbejde

Etablering af et effektivt samarbejde på Internettet med en åben og lukket del vil være det centrale element i det daglige samarbejde.

COSAC-sekretariatet vil være koordinerende med hensyn til udveksling af informationer mellem parlamenterne, men vil her i stort omfang kunne drage nytte af et tæt samarbejde med konkrete medarbejdere tilknyttet parlamenternes Europaudvalg og i Europa-Parlamentet.

Som det er tilfældet mellem udvalgene vil der også være behov for erfaringsudveksling, benchmarking og samarbejde mellem EU-administrationerne i parlamenterne og Europa-Parlamentet om administrative procedurer m.v.

Regelmæssige møder (f. eks. årligt) mellem administrationerne i parlamenterne og Europa-Parlamentet vil have værdi for uddybning af samarbejdet. Her vil specielle emner af fælles interesse kunne tages op. Et sådant møde vil kunne holdes i tilknytning til et COSAC-møde.

De nationale parlamenters EU-repræsentationer i Bruxelles i 2002

Det blev på COSAC formandsmødet den 16. september 2002 besluttet at udarbejde en nærmere beskrivelse af, hvordan ordningerne med udsendelse af repræsentanter fra de nationale parlamenter til Bruxelles fungerer i dag.

1. Hvem er i Bruxelles?

Seks nationale parlamenter har i løbet af de sidste ti år etableret kontorer i Bruxelles med henblik på at indhente egne informationer om de europæiske institutioners arbejde.

Det drejer sig om Danmark (Folketinget 1991), Finland (Eduskunta 1996), Italien (Camera dei deputati 1998), Frankrig (Senatet 1999), Det Forenede Kongerige (House of Commons 1999), og Letland (Saeima 2002).

Parlamenterne i Holland, Slovenien og Litauen planlægger at sende en repræsentant af sted i den nærmeste fremtid og en række andre parlamenter har udtrykt ønske om eller overvejer alvorligt at udpege en repræsentant.

Alle seks parlamenter har i dag kontorer i Europa-Parlamentet i Bruxelles. Det franske Senats repræsentant arbejder dog også fra den franske Permanente Repræsentation.

2. Hvordan er kontorerne organiseret?

Der er forskel på, hvordan de enkelte kontorer har organiseret deres arbejde. Hvor Danmark, Finland, Det Forenede Kongerige og Letland har baseret deres repræsentanter fast i Bruxelles, rejser medarbejderne fra det franske Senat og det italienske Deputerekammer mellem deres hovedstæder og Bruxelles, når de skal følge møderne i EU-institutionerne.

Repræsentanterne rejser også regelmæssigt til Strasbourg for at følge Europa-Parlamentets månedlige sessioner. Europa-Parlamentet har også stillet kontorer til rådighed for dem i parlamentets bygninger i Strasbourg.

Repræsentanterne er som hovedregel rekrutteret fra deres parlamenters administration og har et godt kendskab til parlamenternes arbejdsformer mht. behandlingen af EU-spørgsmål.

Repræsentanterne fra Det Forenede Kongerige, Finland, Letland, Frankrig og Danmark er alle udsendt som diplomater og formelt tilknyttet deres landes Permanente Repræsentationer i Bruxelles. Alle modtager de dog kun instruktioner fra deres parlamenter, i hovedstæderne og fungerer uafhængigt af deres regeringers permanente repræsentationer.

De nationale parlamenters kontorer er små enheder. Repræsentanterne fra Det Forenede Kongerige, Finland og Danmark bistås af en medarbejder, som også er placeret i Bruxelles. Danmark og Finland benytter en "stagiaire" til denne bistand, mens Det Forenede Kongeriges kontor har en lokalt ansat fast medarbejder. Letland overvejer også at udvide bemandingen til to, når det lettiske parlament snart skal sende otte observatører til Europa-Parlamentet.

3. Hvad er formålet med et nationalt parlaments kontor?

Formålet med de nationale parlamenters repræsentationer i Bruxelles er ikke at overtage den informationsforpligtelse som landenes regeringer har overfor parlamenterne.

Repræsentanternes opgave er at fungere som parlamenternes øjne og ører i EU og supplere den information, som parlamenterne modtager fra deres regeringer. Repræsentationerne er små hurtigt opererende enheder, som kan informere hurtigt om nye forslag til EU-lovgivning, vigtige institutionelle spørgsmål eller andre vigtige initiativer fra EU institutionerne.

Generelt lægger kontorene vægt på at informere om aktiviteterne i Europa-Parlamentet samt nye lovgivningsforslag eller andre vigtige initiativer fra Europa-Kommissionen. Udkigsposten i Bruxelles er ideel til at samle informationer eller vurderinger om spørgsmål fra disse steder, som ikke kan findes fra hovedstæderne på Internettet. Tilstedeværelsen i Europa-Parlamentet gør det muligt at følge dets udvalgsmøder samt at knytte kontakter til parlamentsmedarbejdere.

Sådanne supplerende informationer kan være et vigtigt bidrag til at forbedre parlamenternes evne til at udøve den nationale parlamentariske kontrol af regeringerne forud for disses deltagelse i møderne i Ministerrådet.

Repræsentanterne spiller også en rolle i forbindelse med at udbrede informationer om deres respektive parlamenter og disses europaudvalg til interesserede i Bruxelles.

Endeligt bistår kontorerne i varierende omfang medlemmer af deres parlamenter, når disse besøger Bruxelles i officielt ærinde. F.eks. assisterer alle kontorerne

konventsmedlem-merne fra deres parlamenter, når disse er i Bruxelles for at deltage i møder i Konventet eller dets arbejdsgrupper.

4. Hvordan rapporterer repræsentationerne tilbage?

Der er forskellige tilbagerapporteringssystemer for de enkelte parlamenter. Dels er det forskelligt, hvem de enkelte parlamentskontorer refererer tilbage til i deres parlamenter, dels er der forskel på, hvordan man fremsender informationerne til de nationale parlamenter.

Hvor Folketinget, Det Forenede Kongeriges Underhus, Frankrigs Senat og det lettiske parlament primært rapportere til deres Europaudvalg, sender det finske kontor indberetninger til hele det finske parlament, idet alle dets fagudvalg er inddraget i EU-spørgsmål.

Hvor Finland, Det Forende Kongerige og Letland udarbejder ugentlige nyhedsbreve, er indberetningerne fra det danske Folketing mere ad-hoc baserede. Som hovedregel er repræsentationernes indberetninger interne dokumenter. Fra det danske og finske parlament sendes de dog også til de danske og finske medlemmer af Europa-Parlamentet. I Danmark lægges indberetningerne desuden på Folketingets EU-oplysnings hjemmeside.

Dertil kommer de mange mundtlige kontakter, som dagligt er mellem Repræsentationerne og deres hjemlige parlamenters administrationer. F.eks. afholdes ugentlige telefonkonferencer mellem det danske Folketings kontor og centrale medarbejdere i Folketingets EU-administration med henblik på at udveksle informationer om aktuelle og væsentlige EU-spørgsmål.

5. Hvad koster et nationalt parlaments kontor?

Udgifterne for driften af en fast repræsentation for et nationalt parlament i Bruxelles ligger i praksis på mellem ca. 100.000 og 180.000 euro om året.

Dette beløb dækker løn til repræsentanten og dennes assistent samt kontorets drift.

Den præcise udgift afhænger bl.a. af, om man sender personer ud med stor eller lille anciennitet, omkostningerne ved rejseaktiviteter, mv.

Repræsentanterne aflønnes i overensstemmelse med de regler, der gælder for udstationerede på de enkelte landes permanente repræsentationer.

Kontorfaciliteter stilles gratis til rådighed af Europa-Parlamentet i Bruxelles og Strasbourg.

III - Samarbejdsaftaler med EU's institutioner

Forslag til samarbejdsaftaler mellem de nationale parlamenter (COSAC) og Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet

For at de nationale parlamenter gennem COSAC kan arbejde optimalt med EU-sagerne foreslås det, at der indgås aftaler mellem på den ene side COSAC som repræsentant for de nationale parlamenter og EU's institutioner på den anden side.

For at sikre størst mulig fleksibilitet foreslås, at aftalerne indgås enkeltvis med hver institution (Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet).

Punkter i aftalerne kunne eksempelvis være som følger:

1. Forslag til samarbejdsaftale mellem COSAC og Rådet

- Tilkendegivelse fra Rådet om, at dets medlemmer vil søge at involvere de nationale parlamenter mest muligt i EU-politikken; Rådet tilkendegiver herunder, at ville følge COSAC's vejledende retningslinier for forholdet mellem det nationale parlament og dets regering.
- Indførelse af 15-dages frist fra COREPERs behandling af sag til endelig vedtagelse i Rådet med henblik på at give de nationale parlamenter tilstrækkelig tid til at forholde sig til EU-sagerne. En sådan frist blev foreslået indført på COSAC-mødet i Versailles (oktober 2000).
- Rådet fremsender relevante oplysninger til COSAC og de nationale parlamenter, herunder dagsordener for kommende rådsmøder samt referater. Fremsendelse kan eventuelt ske elektronisk.
- Optagelse af COSAC bidrag på Rådets dagsorden til orientering.
- Fremsendelse af lovgivningsinitiativer straks de er endeligt vedtaget.
- Fremsendelse af initiativer fra medlemsstaterne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt på det retlige område.

2. Forslag til samarbejdsaftale mellem COSAC og Kommissionen

- Etablering af fast kontaktpunkt til de nationale parlamenter, herunder eventuelt udpege en Kommisær som ansvarlig for kontakten til de nationale parlamenter.
- Alle grøn- og hvidbøger, meddelelser vedrørende lovgivningsinitiativer samt egentlige lovgivningsforslag sendes straks direkte til de nationale parlamenter og til COSAC så snart de er vedtaget af Kommissionen.
- Fastsættelse af tidsfrister for parlamenternes eller COSAC's høringssvar, så svarene kan indgå i lovforberedelsen.

3. Forslag til samarbejdsaftale mellem COSAC og Europa-Parlamentet

- De nationale parlamenter og COSAC orienteres om Europa-Parlamentets behandling af sagerne.
- COSAC's bidrag vedrørende EU-lovgivningen sættes på Europa-Parlamentets dagsorden.
- De nærmere retningslinier for et kommende COSAC-sekretariats brug af Europa-Parlamentets faciliteter fastlægges.
- De nationale parlamenter inviteres til relevante møder i Europa-Parlamentet.

E L E K T R O N I S K P O S T

Dato: 11-okt-2002 14:48
Fra: Postkassebruger til Outlook
(POSTSP)
Afdeling:
Tlf:

TIL: Postkasse til LV (POSTLV)

Emne: §20 skr Jens Peter Verner sen (S)

§20 spørgsmål (onsdagsspørgsmål)
til Lovsekretariatet

Afsender

Bruger: SMERU Telefon: 4
Navn: Mette

Rugaard Værelse: 2-107

Dato: 11-okt-2002 Tid:

Skriftlig besvarelse: X eller mundtlig besvarelse:

Spørger: Jens Peter Verner sen (S)

Minister: finansministere

Bemærkninger:

1) 2-spørgsmål til skriftlig besvarelse

Til finansministeren
af Jens Peter Verner sen (S)

1)
"Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt hans pressechef Carsten Mai-Jørgensen har overholdt de af statsministeren fastslåede principper for faglig og etisk korrekt optræden^{af}.

Skriftlig begrundelse:
Der henvises til pressechef Carsten Mai-Jørgensens udtalelser til BT blandt andet lørdag d. 5. oktober, hvor han kommer med urigtige og ærekrænkende

påstande, blandt andet omtaler han oplysningerne som "nabosladder".

2)

"Ministeren bedes redegøre for, hvordan det kunne lade sig gøre, at hans pressechef fremkom Carsten Mai-Jørgensen med urigtige oplysninger til pressen vedr. ministerens overtrædelse af landbrugslovens bopælspligt samt om hvorvidt det er udtryk for almindelig praksis, at pressechefer udtaler sig om ministres personlige forhold uden at have konfereret med ministeren".

Skriftlig begrundelse:

Ministerens pressechef afviste kategorisk oplysningerne om ministerens brud på landbrugslovens bopælspligt, mens ministeren selv senere har erkendt overtrædelsen.

3)

"Ministeren bedes redegøre for, hvorfor han venter med at reagere til den 9. oktober 2002 på de urigtige oplysninger, der fremsættes af ministerens egen pressechef vedr. ministerens overtrædelser af landbrugslovens bopælspligt, hvoraf den første faldt i BT allerede d. 4. oktober."

Skriftlig begrundelse:

Ministerens pressechef afviste kategorisk oplysningerne om ministerens brud på landbrugslovens bopælspligt allerede d. 4. oktober i BT. Ministeren ventede se med at erkende overtrædelsen til onsdag d. 9. oktober.

4)

"Var ministeren tjenstligt udrejst hele perioden fra den 4. til den 9. oktober 2002?"

Skriftlig begrundelse:

Ministeren har oplyst, at han på grund af udlandsophold ikke har været orienteret om de i aviserne fremkomne oplysninger.

5)

"Modtog ministeren - såfremt han var udrejst i perioden 4. til 9. oktober 2002 ikke daglige presseklip fra den danske repræsentation?"

Skriftlig begrundelse:

Ministeren har oplyst, at han på grund af udlandsophold ikke har været orienteret om de i aviserne fremkomne oplysninger.

6)

"Var ministeren ikke bekendt med, da han købte ejendommen Graudebjerggård, at der var bopælspligt på ejendommen?"

Skriftlig begrundelse:

Ingen

7)

"Såfremt ministeren ikke var bekendt med bopælspligten ved købet af Graudebjerggård, hvornår blev ministeren så bekendt med det?"

Skriftlig begrundelse:

Ingen

8)

"Hvornår blev ministeren første gang bekendt med omtalen af bopælspligtsagen i dagspressen?"

Skriftlig begrundelse:

Ingen

